

De voetwassing

Johannes 13:1-15

*Daarna goot Hij water in het bekken,
en begon de voeten der discipelen te wassen,
en af te drogen met den linnen doek, waarmede Hij omgord was.*

Johannes 13:5

Ad Leeuwenhage

1. *En vóór het feest van het pascha, Jezus wetende, dat Zijn ure gekomen was, dat Hij uit deze wereld zou overgaan tot den Vader, alzo Hij de Zijnen, die in de wereld waren, liefgehad had, zo heeft Hij hen liefgehad tot het einde.*
2. *En als het avondmaal gedaan was (toen nu de duivel in het hart van Judas, Simons zoon, Iskáriot, gegeven had, dat hij Hem verraden zou),*
3. *Jezus wetende, dat de Vader Hem alle dingen in de handen gegeven had, en dat Hij van God uitgegaan was en tot God heenging,*
4. *stond op van het avondmaal, en legde Zijn klederen af, en nemende een linnen doek, omgordde Zichzelven.*
5. *Daarna goot Hij water in het bekken, en begon de voeten der discipelen te wassen, en af te drogen met den linnen doek, waarmede Hij omgord was.*
6. *Hij dan kwam tot Simon Petrus, en die zeide tot Hem, Heere, zult Gij mij de voeten wassen?*
7. *Jezus antwoordde en zeide tot hem: Wat Ik doe, weet gij nu niet, maar gij zult het na dezen verstaan.*
8. *Petrus zeide tot Hem: Gij zult mijn voeten niet wassen in der eeuwigheid. Jezus antwoordde hem: Indien Ik u niet was, gij hebt geen deel met Mij.*
9. *Simon Petrus zeide tot Hem: Heere, niet alleen mijn voeten, maar ook de handen en het hoofd.*
10. *Jezus zeide tot hem: Die gewassen is, heeft niet van node dan de voeten te wassen, maar is geheel rein. En gijlieden zijt rein, doch niet allen.*
11. *Want Hij wist wie Hem verraden zou; daarom zeide Hij: Gij zijt niet allen rein.*
12. *Als Hij dan hun voeten gewassen en Zijn klederen genomen had, zat Hij wederom aan, en zeide tot hen: Verstaat gij wat Ik ulieden gedaan heb?*
13. *Gij heet Mij Meester en Heere, en gij zegt wel, want Ik ben het.*
14. *Indien dan Ik, de Heere en de Meester, uw voeten gewassen heb, zo zijt gij ook schuldig elkanders voeten te wassen.*
15. *Want Ik heb u een voorbeeld gegeven, opdat gelijkerwijs Ik u gedaan heb, gijlieden ook doet.*

Johannes 13:1-16

Parallelgedeeltes zijn:

Mattheüs 26:17-30; Markus 14:12 e.v.; Lukas 22:7 e.v.

Johannes 13 tot en met Johannes 17 is één lange redevoering van de HEERE Jezus Christus. En hoewel de HEERE Jezus daarna naar Gethsémané gaat (*Johannes 18:1 e.v.*), waar Hij gevangen genomen wordt en de volgende dag gekruisigd zal worden, geeft deze lange redevoering op typologische en profetische wijze, aanschouwelijk onderwijs over het werk dat de HEERE Jezus Christus, na Zijn Opstanding aan ons doen zal. Hij reinigt namelijk Zijn Eigen Lichaam.

En zonder dat wij hier overigens om vragen, blijkt de HEERE dit zo goed te doen, dat wij dan ook **door Hem, heilig en onberispelijk gesteld worden voor Hem**, en voor onze God en Vader. (*Efeze 1:4; Efeze 5:27; Kolossenzen 1:22*)

Alle 4 Evangelien beschrijven ons dezelfde plaats en hetzelfde moment en dezelfde omstandigheden. En niet de kruisiging is het thema van gesprek (hoe cruciaal ook) maar het thema van die avond is het uitzicht op de volkomen gemeenschap met Christus en met elkander, die wij zullen hebben in Zijn Opstanding. (Na de kruisiging, en na de dood van de HEERE Jezus.)

Zij zijn dan ook gezamenlijk in de Opperzaal.

De Opperzaal, die de gehele Bijbel door een type is van de Hemel zelf.

Zij zijn als gelovigen bijeen, afgezonderd van de Wereld.

Zij zijn innig verbonden met Christus, Die in Zijn Opstanding de Hogepriester is van het Nieuwe Verbond, naar de Ordening van Melchizedek

Zij hebben volkomen deel aan Zijn Leven, want de HEERE zal zeggen, dat zij vlees zijn van Zijn vlees, en dat zij bloed zijn van Zijn bloed, en dat zij been zijn, van Zijn benen.

Zij hebben deel aan de Positie van Christus, en aan elke zegening in Christus. En als Hoofd van Zijn Eigen Lichaam, reinigt Hij uiteraard Zijn Eigen Lichaam. Zonder dat de lichaamsdelen hierom vragen.

Het zijn twee zeer bekende gebeurtenissen die plaatsvinden op één en dezelfde avond. Namelijk:

: **De HEERE Jezus, Die de voeten van Zijn discipelen reinigt**

: **De HEERE Jezus, Die Brood en Wijn aan de Zijnen uitdeelt**

Hoewel het letterlijk, twee totaal verschillende dingen zijn, **verschillen zij in niets van elkaar.**

Want via beide toepassingen geeft de HEERE Jezus aan Zijn discipelen en aan ons, aanschouwelijk onderwijs over hetgeen de HEERE zal doen bij Zijn Verhoging aan de Rechterhand Gods in het Binnenst Heiligdom, zittend op de Troon der Genade, als onze Hogepriester van het Nieuwe Verbond, naar de Ordening van Melchizedek.

Hij geeft ons **daar Zijn Leven**, want alleen Zijn actieve Leven in ons, reinigt ons, en maakt ons bekwaam in onze dienst aan Hem (en aan elkaar).

Want hoewel wij weten, dat de HEERE Jezus Christus, hier letterlijk de voeten van Zijn discipelen wast;

en hoewel wij weten dat de HEERE Jezus Christus, op deze zelfde avond, en op deze zelfde plaats, letterlijk Brood en Wijn aan Zijn discipelen geeft;

en hoewel wij weten dat dit alles, **nog vóór de kruisdood** van de HEERE Jezus Christus plaatsvindt en dit dus nog **onder het Oude Verbond plaatsvindt**;

hebben deze beide gebeurtenissen een Geestelijke, Typologische, Profetische betekenis en spreken deze gebeurtenissen over het Werk wat de HEERE Jezus Christus zou doen, en inmiddels nog steeds doet, **na Zijn Opstanding**, en dus **onder het Nieuwe Verbond.**

Dit moeten we in ieder geval concluderen uit de uitspraken:

Mijn bloed des **Nieuwen Testaments**, hetwelk **voor velen** vergoten wordt.

(Mattheüs 26:28)

Ik zal met u dezelve opnieuw drinken in het Koninkrijk Mijns Vaders.

(Mattheüs 26:29)

Ik heb grotelijks begeerd dit Pascha (= Mijn Opstandingsleven) met u te eten

(Lukas 22:15)

Opdat zij allen één zijn, gelijkerwijs Gij Vader, in Mij, en Ik in U.....

(Johannes 17:21, 22)

Maar wat Ik doe, weet gij nu niet, maar gij zult het na dezen verstaan.

(Johannes 13:7)

Pas na Mijn Opstanding, en nadat je Mijn Heilige Geest ontvangen hebt, zal je verstaan.

Deze gebeurtenissen zijn dus de uitbeelding van het Werk van de HEERE Jezus Christus, nu! Die sinds Zijn Opstanding in de Opperzaal, namelijk in de Hemel is. En Die in de Hemel ons Zijn Brood, Zijn Wijn, namelijk Zijn Leven geeft. En **dáár** worden wij door de HEERE Jezus Christus, Die ons Hoofd is, gereinigd.

Met als consequentie en verantwoordelijkheid onzerzijds, dat wij ons **dáár** dan ook zouden bevinden en dagelijks in gemeenschap zouden leven met de HEERE Jezus Christus. Dat we het Leven en de Gezindheid van de HEERE Jezus Christus met elkander zouden leven, en beleven.

Dit leidt er toe, dat wij elkander dan niet de óren wassen, maar dat wij naar het voorbeeld van de HEERE Jezus Christus, elkander de vóeten reinigen. *(Johannes 13:14)*

Maar daar komen we uiteraard nog op terug.

:1 En **“vóór”** het feest van het Pascha, Jezus wetende, dat Zijn ure gekomen was, dat Hij uit deze Wereld zou overgaan tot den Vader, also Hij de Zijnen, die in de Wereld waren liefgehad had, zo heeft Hij hen liefgehad tot het einde toe

Als de HEERE Jezus tot Zijn Vader gaat, is dit na Zijn Opstanding
En heeft dit liefhebben van de Zijnen tot het einde toe, de betekenis van:

Einde = telos = Einddoel

= Onze aanstelling tot zonen

= Onze aanstelling tot erfgenamen van God, en mede-
erfgenamen met Christus

:1 Gezien vanuit de andere Evangeliën is de HEERE Jezus Christus in verband met het Pascha, hier met Zijn discipelen in de Opperzaal.

Het is de dag voor het feest van Pascha. (dit is op donderdag de 14e Nisan).

Het is één dag voor de kruisiging van de HEERE Jezus.

Het is de avond van de Maaltijd, van Brood en Wijn.

En volgens dit Schriftgedeelte is het tevens de avond van de Voetwassing.

Alleen in Johannes wordt de lange redevoering, die de HEERE Jezus Christus op deze avond uitspreekt, beschreven. Een redevoering vanaf Johannes hoofdstuk 13 t/m hoofdstuk 17.

En hoewel er op deze avond ook in het evangelie van Johannes natuurlijk het Paaslam, het Brood en de Wijn aanwezig zijn, wordt de onderlinge gemeenschap tussen de Heer en Zijn discipelen hier op een geheel andere wijze, en eigenlijk **op een veel concretere, en essentiëlere wijze gedemonstreerd**, dan in de andere drie Evangelien.

Het is eigenlijk opmerkelijk, dat de intieme relatie, die er is tussen de HEERE Jezus Christus en de Zijnen, alleen in het Johannes evangelie op deze manier beschreven wordt.

In de andere Evangelien, wordt het **aanschouwelijk** gemaakt via de maaltijd.

Aan de andere kant is het zo, dat we zo'n fundamentele uiteenzetting, eigenlijk alleen in het Johannes evangelie kunnen verwachten, want Johannes beschrijft steeds de Hemelse kant van de HEERE Jezus Christus.

En beschrijft Zijn innige verbondenheid met Zijn Hemelse Vader.

En vervolgens ook onze innige verbondenheid met onze Hemelse Vader.

En deze innige verbondenheid met de Vader hebben wij in Hem, en met Hem, en door Hem.

:1 In dit vers staat dus:

Dat de HEERE Jezus Christus uit de dood zal Opstaan, en naar de Vader zal wederkeren.

Johannes 17:14-22:

Hoewel wij niet meer bij deze Wereld horen, omdat wij met Christus, der Wet, der zonde, der wereld en naar de oude mens gestorven zijn, zullen wij nog wel in deze Wereld zijn.

Maar wij zullen door onze Hemelse Vader bewaard worden.

En in Zijn verheerlijkte hemelse positie, **zal de HEERE Jezus Christus ons liefhebben.**

Waar wij ons bewust zijn van onze positie in Christus en in de Hemel, daar zal de HEERE ons in praktische zin dienen, opdat wij bekwaam zouden zijn in onze dienst aan God.

Zijn dienstwerk aan de discipelen toen, en Zijn dienstwerk nu aan ons (= gelovigen), bestaat hieruit, dat Hij ons Zijn Leven geeft.

Dat Hij ons Genade, Barmhartigheid en Hulp geeft, ter bekwamer tijd.

En dat Hij onze gewetens reinigt van dode werken, opdat wij bekwaam zouden zijn om als dienaren van het Nieuwe Verbond, de Levende God te kunnen dienen.

En dit zal zo zijn, als wij ons aan Zijn werk in ons en aan ons willen overgeven.

Want anders hebben wij geen deel met Hem, zegt de HEERE Jezus.

(Johannes 13:8)

Sinds Zijn Opstanding geeft de HEERE Jezus Christus Zichzelf over, om ons bekwaam te maken om dienaren te zijn van het Nieuwe Verbond.

En dit duurt, totdat: Zijn Lichaam, de Gemeente, voltooid is

Hij Zijn Hogepriesterlijkkleed, verwisselt voor Zijn Koningskleed (:12)

Dan verstaan wij ten volle **welk een Genade** Hij ons bewezen heeft.

Om nog steeds af te zien van Zijn reeds ontvangen Heerlijkheid, om ons (van nature onwillige mensen), deelgenoot te maken van Zijn Heerlijkheid en Erfenis

2 Korinthe 3:6:

Die ons **ook bekwaam gemaakt** heeft, om te zijn dienaars van het Nieuwe Testament, geen dienaar van de Letter (= Wet), maar dienaar van de Geest (waarin Liefde, Genade, en Vrijheid heerst).

Galaten 2:20- e.v.:

Ik ben met Christus gekruist; en ik leef, doch niet meer ik, maar Christus leeft in mij; en hetgeen ik nu in het vlees leef, dat leef ik door het geloof des Zoons van God, Die mij liefgehad heeft, en **Zichzelfen voor mij overgegeven heeft...**

Efeze 5:25- e.v.:

Gij mannen, hebt uw eigen vrouwen lief, gelijk ook Christus de Gemeente

lief gehad heeft, en **Zichzelfen voor haar heeft overgegeven**; Opdat Hij haar heiligen zou, haar reinigende met het bad des Waters, door het Woord.

2 Timotheüs 2:21:

Als iemand het Woord der Waarheid recht snijdt en zich afkeert van dwaze vragen en leringen, en trouw is aan het Woord van Christus, die reinigt zichzelf dáárdoor, en zal een vat zijn ter ere, geheiligd en bekwaam tot gebruik des HEEREN, tot alle goed werk toebereid.

Titus 2:14:

Christus, **Die Zichzelfen voor ons gegeven heeft**, opdat Hij ons zou verlossen van alle ongerechtigheid, en Zichzelfen een Eigen Volk zou reinigen, ijverig in goede werken.

De Hebreeënbrief kunnen we in haar geheel hiernaast leggen, want daarin wordt het werk van onze Hogepriester beschreven.

Terug naar:

- :1** Als de HEERE Jezus, **vóór** het feest van Pascha in deze Opperzaal is, dan betekent dit, dat het de avond is van de 14e Nisan.

Exodus 12:1- (18); Leviticus 23:1-(5, 6):

Vanaf de 10e Nisan moest het Paaslam in huis worden genomen.

Op de 14^e Nisan zou het **Pascha** zijn en moest het Paaslam geslacht worden, en met bittere saus gegeten worden en er zou ongezuurd brood gegeten worden. En vanaf de volgende dag, de 15^e tot en met de 21^e Nisan is het feest van Pascha. Ook wel genoemd: het **“feest van ongezuurde, of van ongehevelde broden”**. En dus, na het eten van het Paaslam zouden er nóg eens 7 dagen ongezuurd brood gegeten worden

Dus even de dagen der gebeurtenissen:

14^e Nisan Pascha

De Maaltijd, danwel de Voetwassing (donderdagavond)

15^e Nisan Feest van Pascha

Zijn veroordeling en kruisiging (vrijdag)

- 16^e Nisan Feest van Pascha
In het graf (Vanaf vrijdagavond 18.00 uur en zaterdag)
- 17^e Nisan Feest van Pascha
Opgestaan uit de dood (zondagmorgen, net na 6 uur)

Het Paaslam (Exodus 12) werd geslacht op de 14^e Nisan.

Toch stierf de HEERE Jezus niet op de 14^e Nisan, maar op de 15^e Nisan.

Op de 1^e dag van het “Feest van Pascha”.

Of stierf Hij toch, op de 14^e Nisan?

Nu, in overdrachtelijke zin wel!

Wanter wordt hier in Johannes 13, een parallel getrokken naar de gebeurtenis in Exodus 12:1 e.v.

In Exodus 12, op de avond van de 14^e Nisan, wordt weliswaar het Paaslam geslacht, maar **direct daarna** wordt het bloed (= het Leven) van het Paaslam overdragen op de Deur.

En zo verschijnt er een **Opgestane en Levende Deur**.

En daarna moet ook het volk opstaan, namelijk deel hebben aan deze Opstanding, en hun voeten schoeien en zich omgorden en op reis gaan en hun staf meenemen.

En ongezuurde broden eten en feestvieren, 7 dagen lang (zolang men nog in het vlees is).

En van het op de 14^e Nisan geslachte Paaslam zou niets meer overgelaten worden tot de volgende dag, de 15^e Nisan.

Het zou verbrand worden, en dus in “rook” opgaan

En dus niet door het geslachte Lam, maar door de Levende Deur zouden zij uitgaan. Er zou dus geen gedachtenis meer zijn aan Wet, oordeel en dood, maar aan Opstandingsleven.

En degene, die dan nog gedesemd brood at/eet (dat is het leven van de vorige dag = het leven onder het Oude Verbond der Wet) die zou/zal worden uitgeroeid.

Op grond van de Opstanding is men ongezuurd, dus zou men de lendenen omgorden.

En de voeten schoeien met de bereidheid van het Evangelie des Vredes.

En meenemen de Staf der Vertrouwing.

En geleid door de Wolkkolom (= type van de Heilige Geest), zou men

uitgaan buiten de Legerplaats, en de HEERE een feest vieren. (*Exodus 12:11; Efeze 6:15*)

Pas ná de dood, is er “feest”.

En als de HEERE Jezus Christus dan op de 14^e Nisan, met Zijn discipelen, in de Opperzaal het Pascha houdt, wordt er wel even gesproken over Zijn dood.

Want Zijn dood is natuurlijk de Basis van onze Verlossing en van onze Positie in de Opperzaal.

Maar in overeenstemming met Exodus 12, wordt niet Zijn dood, maar wordt Zijn Opstanding gedemonstreerd.

Hoewel de HEERE Jezus op de 15e Nisan, dan nog **lichamelijk** Zijn kruis op Zich zal nemen en zal moeten sterven.

En dat dus op de eerste dag van het “**Féést** van Pascha”.

En mag ik hieromtrent alvast een vergelijking maken naar aanleiding van Exodus 12

Toen op die 14e Nisan het Paaslam stierf en het Leven van het Paaslam overdragen werd op de Deur, zodat er een Levende Deur uit de dood was Opgestaan, was iedereen veilig die zijn toevlucht zocht bij deze Staande, Levende Deur. (*Johannes 10*)

Terwijl Egypte (dat de Uitbeelding is van deze dualistische Wereld) stierf. Alle eerstgeborenen in de Wereld (= alles wat in Adam eerst geboren werd), die niet wensten te schuilen achter het bloed van het Lam, stierven.

Indien Eén voor allen gestorven is, zo zijn dan allen gestorven in Die Ene. (*2 Korinthe 5*)

Maar degenen die hun vertrouwen hadden gesteld in de Kracht van het bloed, en in de Kracht van de Levende Deur, die konden op de 15e Nisan uitgaan en de HEERE feestvieren, want zolang zij in de Wereld van de 7 dagen zijn, hebben zij geen gemeenschap meer aan het leven van de vorige dag (het Paaslam, het leven onder het Oude Verbond der Wet).

Want alles is voor hen “nieuw” geworden en ze worden op hun reis door de woestijn, op weg naar het Beloofde Land, geleid door de Heilige Geest (uitgebeeld via de Wolkkolom).

Het enige wat zij niet als een feest zouden kunnen beschouwen, maar toch noodzakelijk is om de erfenis in ontvangst te kunnen nemen die hen te

wachten staat, is, dat een ieder van hen vanaf de 15^e Nisan zijn kruis zou opnemen.

Galaten 6:14:

Want het zij verre van mij, dat ik zou roemen, anders dan in het kruis van onzen HEERE Jezus Christus; door Welken de Wereld mij gekruisigd is, en ik der Wereld.

2 Korinthe 4:6-11:

Want God, Die gezegd heeft, dat het licht uit de duisternis zou schijnen, is Degene, Die in onze harten geschenen heeft, om te geven verlichting der kennis der heerlijkheid Gods in het aangezicht van Jezus Christus.

Maar wij hebben dezen schat in aarden vaten, opdat de uitnemendheid der kracht zij van God, en niet uit ons;

Als die in alles verdrukt worden, doch niet benauwd; twijfelmoedig, doch niet mismoedig;

Vervolgd, doch niet daarin verlaten; nedergeworpen, doch niet verdorven; Altijd de doding van den Heere Jezus in het lichaam omdragende, opdat ook het leven van Jezus in ons lichaam zou geopenbaard worden.

Want wij, die leven, worden altijd in den dood overgegeven om Jezus' wil; opdat ook het leven van Jezus in ons sterfelijk vlees zou geopenbaard worden.

1 Korinthe 5:7, 8:

Zuivert dan den oude zuurdesem uit, opdat ook gij een nieuw deeg zijn moogt, gelijk gij **ongezuurd** zijt; want ook ons Pascha is voor ons geslacht, namelijk Christus.

Zo dan laat ons **feest houden**, niet in den ouden zuurdesem, noch in den zuurdesem der kwaadheid en der boosheid, maar in de ongezuurde broden der oprechtheid en der Waarheid.

En de tekenen van Brood en Wijn, die wij nu nog over hebben, kunnen dus absoluut niet slaan op het lijden en op de dood van de HEERE Jezus Christus. Dit zijn de tekenen van het Leven van het Nieuwe Verbond. (*Mattheüs 26:28*)

Exodus 12:10 e.v.:

Want van het geslachte Paaslam, **zou niets meer over mogen blijven tot de volgende dag.**

En zolang men nog in de Wereld van de 7 dagen is, zal men **ongezuurd brood eten**.

Niets meer eten van het Leven van de oude Schepping, waar dit Paaslam ook toebehoorde.

Zuurdesem = Zonde, Wet, Valse leringen, de oude Schepping, het leven van de oude mens.

Want zie, in het Lam Gods, Die uit de dood is Opgestaan, en Die tot Levende Deur geworden is, is alles, nieuw geworden.

En als we oplettend lezen, vinden we deze Waarheid ook in de Evangeliën terug. *Mattheüs 26:21; Markus 14:18; Lukas 22:15:*

Zij aten van het geslachte Paaslam: dus gezamenlijk hebben ze deel aan de dood van de HEERE Jezus.

En daarbij wordt nog wel even gezegd, wie in een bepaalde zin hier de oorzaak van is, namelijk Judas, namelijk het Joodse Volk.

Mattheüs 26:26; Markus 14:22; Lukas 22:17:

Maar daarna, hebben ze op diezelfde avond gezamenlijk deel aan een heel andere Maaltijd. Niet meer aan het Geslachte Lam, als type van het Leven van het Oude Verbond. Maar ze hebben gemeenschap aan het Leven van de Opgewekte Christus, en dus aan het Leven van het Nieuwe Verbond, uitgebeeld in **Brood en Wijn**.

Johannes 13:

:1 En hier is het de 14e Nisan, “des HEEREN Pascha”.

En op deze 14e Nisan, in de Opperzaal, eet de HEERE met Zijn discipelen het Paaslam.

En dus voordat de 15^e Nisan aanbreekt, en dus voordat het “feest van Pascha” aanbreekt, mag het zo zijn dat de HEERE melding maakt van het feit, dat Hij op die 15^e Nisan gekruisigd zal worden, maar toch denkt de HEERE **aan geheel andere dingen**. Hij kijkt gewoon over Zijn Eigen kruisiging en dood heen, **naar volstrekt nieuwe dingen**.

U weet toch dat de dood **nooit de Essentie kan zijn van het Leven in de Opperzaal?**

In de Opperzaal is alleen het Leven.

In de Opperzaal kómen mensen gewoonlijk tot leven.

In de Opperzaal is geen dood, en is er geen gedachtenis meer aan zonden, en aan dood.

Daar is Christus en daar is alleen gedachtenis aan het Leven van Christus. Daar is alleen gedachtenis en overgave aan het Werk dat de HEERE Jezus Christus als onze Hogepriester, aan ons, en in ons, en door ons, wil bewerkstelligen.

En daar heerst Genade.

En op typologische wijze wordt hier, via de maaltijd des HEEREN, uitdrukking aan gegeven.

Want hoewel wij nog in het vlees op aarde zijn, demonstreren wij via deze maaltijd, de Geestelijke gemeenschap die wij met Christus en met elkaar hebben **in de Opperzaal.**

En weten we (omdat we dit geloven), dat **wij volkomen rein, en heilig, en onberispelijk zijn door Hem en voor Hem.**

En daarmee zijn we dus **óók voor elkander: rein, heilig, en onberispelijk.**

:1 **Want Jezus wetende....**, namelijk op grond van Zijn geloof, en Zijn inzicht in de Schrift.

En nu zouden wij verwachten dat de HEERE zou spreken over Zijn lijden en over Zijn dood, maar in plaats daarvan krijgen we te horen waar de gedachten van de HEERE Jezus eigenlijk naar uitgaan.

Zijn "weten" (dat voortkomt uit Zijn geloof in de Schriften), is gericht op Zijn Opstanding en op Zijn Verheerlijking.

:2 Natuurlijk, de weg van Opstanding en Verheerlijking gaat dwars door de dood heen.

Maar niet Zijn kruisiging en Zijn dood, maar Zijn Opstanding en Verheerlijking is het thema op deze 14^e Nisan.

Precies zoals in Exodus 12, op díe 14^e Nisan.

De HEERE kijkt dwars door het lijden en de kruisiging heen naar de Heerlijkheid die aan Hem geopenbaard zal worden in Zijn Opstanding.

Hij kijkt niet naar Zijn dood, maar naar Zijn Verheerlijking, naar Zijn aanstelling tot Zoon.

Naar Zijn “Eerstgeborene zijn” van een Nieuwe Schepping en naar Zijn Erfenis, en naar Zijn aanstelling tot Hogepriester van het Nieuwe Verbond naar de Ordening van Melchizedek. En de HEERE ziet dus uit naar het Werk, wat Hij in Zijn functie van Hogepriester van het Nieuwe Verbond aan Zijn Lichaam, de Gemeente, zal vervullen.

:3 Jezus wetende...

Nogmaals wordt ons gewezen naar Zijn geloof, Zijn trouw en Zijn inzicht in de Schrift.

Hij was van God uitgegaan en op grond van Zijn trouw aan de Vader zal Hij tot Zijn Vader wederkeren.

Zijn Vader zal **Hem stellen tot Hoofd boven van alle dingen.**

Want alle dingen zullen aan de HEERE Jezus Christus onderworpen zijn. Zijn kruisiging en Zijn dood, als dieptepunt van Zijn aardse leven, liggen hier wel in opgesloten, maar de HEERE kijkt hier gewoon overheen, ziende naar Zijn uitermate Verheerlijking.

Het gaat de HEERE Jezus Christus eigenlijk om Zijn Opstandingsleven.

Want alle dingen zullen en zijn Hem in Zijn hand gegeven in Zijn Opstanding.

Hij is tot Hogepriester en Hoofd gesteld geworden van Zijn Eigen Lichaam, de Gemeente.

En op grond van Zijn Opstanding, reinigt de HEERE dan ook Zijn Eigen Lichaam, waaraan u en ik, op grond van geloof in Hem, en uit de Rijkdom Zijner Genade, deel gekregen hebben.

:3 En dit is wat de HEERE Jezus dan weet en ziet, namelijk in gedachten heeft, nadat het Paaslam gegeten is en dus het **avondmaal gedaan is.**

Want **na** het slachten en **na** het eten van het Paaslam, en dus **na** Zijn dood, zal Hij **Opstaan.**

En zal Hij naar Zijn Vader gaan, namelijk ten Hemel opvaren.

En zal Hij Zichzelf voor de Zijnen overgeven, want in de Opperzaal zal Hij hen tot Hoofd, tot Middelaar, en tot Hogepriester zijn van het Nieuwe Verbond der Genade.

En aan dit Hogepriesterschap onder het Nieuwe Verbond geeft de HEERE Jezus via deze voetwassing, op symbolische, op typologische, op profetische wijze, uitdrukking.

Johannes 13:

Want ook hier wordt ons, net als in de andere Evangelien, vermeld wat er gebeurde **na** het eten van het Paaslam.

Dus nadat het Paaslam geslacht en verdwenen is, en tot Levende Deur geworden is.

:4 Hij stond op van het avondmaal, en legde Zijn klederen af, en nemende een linnen doek, omgordde Hij Zichzelf.

:4 Opstaan = Na deel gehad te hebben aan de dood van het Paaslam, staat de HEERE nu op, om in Zijn Opstanding, deel te hebben aan iets totaal anders

Afleggen van klederen = Gewoonlijk is dit een type van het afleggen van het oude leven en van de bediening die men heeft (uitgebeeld in het soort kleding wat men draagt)

Aandoen van klederen = Gewoonlijk een type van nieuw leven en de bediening die men vervolgens in dit nieuwe leven bekleedt

Maar hier heeft het de betekenis van:

Afleggen van klederen = In Zijn Opstanding is de HEERE de Koning Israëls
Maar Zijn Koningskleed legt Hij voor een bepaalde tijd terzijde

Omgorden met linnen = Want Hij doet nu eerst Zijn Hogepriesterlijk kleed aan
En hoewel het lijkt, alsof er hier iets anders gebeurt dan in de andere Evangelien, is de betekenis hiervan, **volstrekt gelijk**.

Want wat de HEERE Jezus hier doet, is de uitbeelding van het Werk, dat Hij **na** Zijn Opstanding en in de functie van Hogepriester **nog steeds doet**.

:4 Hij stond op.

Normaal gesproken, is dit een type, van Opstanding uit de dood.

Maar zoals gezegd, dit woord "opstaan", heeft te maken met het vervullen van een bepaald werk.

En in plaats van "Brood en Wijn" uit te delen aan de zijnen, omgordt de HEERE Zich hier met een linnen doek om de zijnen te reinigen.

In plaats van dat de discipelen deel krijgen aan het **Opstandingsleven** van de HEERE Jezus Christus via **Brood en Wijn**, krijgen zij deel aan

het **Opstandingsleven** van de HEERE Jezus Christus via **Zijn werk als Hogepriester**, Die de zonden van Zijn Volk reinigt.

En vervolgens gaat het om de consequentie van Zijn Opstandingsleven in ons.

Uitgebeeld in de Voetwassing en uitgebeeld in Brood en Wijn.

Maar daar komen we straks nog op terug.

:4 Leggende Zijn klederen af:

Op grond van Zijn Opstanding had de HEERE Zijn Heerlijkheid aan het volk Israël kunnen demonstreren, want in Zijn Opstanding is Hij de beloofde Messias en Koning van Israël.

Maar in plaats daarvan (en op grond van het ongeloof van Israël), verruilt de HEERE Zijn Koningskleed, **voor Zijn Hogepriesterlijk kleed.**

Linnen : Een product, dat via een proces van lijden en oordeel tot stand komt (vlas)

: De kleding van de Hogepriester en van de priesters in hun dienst aan God

: Wit linnen spreekt over de reinheid en vlekkeloosheid van deze Hogepriester

Omgorden : Bereidvaardigheid

: Bereid zijn om een bepaald dienstwerk te verrichten

: Bereid zijn om een bepaalde Weg te gaan

(Efeze 6:14,15; Hebreëën 10)

En het met "linnen omgorden" spreekt dus over het Werk wat de HEERE Jezus Christus nu doet, sinds Zijn Opstanding.

Zijn Werk, als Hogepriester van Zijn Volk, de Gemeente, het Lichaam van Christus.

Aan alle gelovigen in Christus, en dus ook aan u en mij.

Natuurlijk deed de HEERE een zeer noodzakelijk werk via het kruis van Golgotha, ten behoeve van de gehele wereld.

Maar dat mag ons de ogen niet sluiten voor het feit, dat Hij na Zijn Opstanding een werk verricht aan degenen die, in de praktijk van hun leven, in Hem geloven.

In Zijn Opstanding is de HEERE Jezus Christus door Godzelf aangesteld tot Hogepriester van het Nieuwe Verbond.

Als Hogepriester van het Nieuwe Verbond naar de Ordening van Melchizedek.
Als Hoofd over Zijn Eigen Huis.

Als Hoofd van Zijn Eigen Lichaam, de Gemeente. (*Efeze 1:20-22; Hebreëën 3:6*)
Hij is Hogepriester over degenen, die door de Vader aan Hem gegeven zijn.
(*Johannes 17:12*)

En vervolgens staat er:

- :5 Daarna goot Hij water in het bekken, en begon de voeten der discipelen te wassen, en af te drogen met den linnen doek, waarmede Hij omgord was.

- :5 Goot Water, in het bekken = Waarschijnlijk een koperen wasvat
Bij aanstelling tot priesters, en bij aanvang van deze dienst
Water uitgieten = Wat **van Boven** komt
Net zoals we **van Boven** geboren moeten worden (*Johannes 3*)
Danwel de Heilige Geest over ons uitgestort is geworden
En zo worden we ook vervolgens, **door Boven**, gereinigd
Stromend Water = Levend Water
Als uitbeelding van het Actieve, Levende Woord van God

Het Woord van God is het Water wat ons tot Leven verwekt heeft.

Het Leven dat wij ontvingen, toen wij tot geloof kwamen in de HEERE Jezus Christus.

Door dat Water, namelijk door het Woord van God, namelijk door Christus in ons, is een fundamentele reiniging tot stand gebracht.

En als wij in Hem blijven, namelijk in de praktijk van ons leven Zijn gemeenschap zoeken, dan reinigt Hij ons dagelijks.

De Hogepriester komt níet naar de Aarde, maar blijft in het Binnenst Heiligdom. En dus zouden wij naderen tot de Genadetroon van de Hogepriester, in de Opperzaal. Danwel in de Hemel, namelijk in het Binnenst Heiligdom.

Kolossenzen 3:1, 2:

Want waar wij **niet de dingen zoeken en bedenken**, die op aarde zijn.

Maar die dingen zoeken en bedenken, die in de hemel zijn.

Die dingen zoeken en bedenken, die in de Opperzaal zijn, daar waar Christus is:

Filippenzen 1:6:

Dan kunnen wij er op vertrouwen, dat Hij, Die in ons een goed werk begonnen heeft, dit dan ook zal voleindigen, tot op den dag van Jezus Christus.

Totdat het einddoel bereikt is (zegt *Johannes13:1*)

Namelijk : Onze aanstelling tot zonen

: Onze aanstelling tot erfgenamen van God, en tot mede-erfgenamen met Christus

: Het Beeld van Gods Geliefde Zoon gelijkvormig geworden zijnde

:5 *Exodus 28-30:*

Zowel Aaron, de Hogepriester van het Oude Verbond, als de zonen van Aaron, moesten bij hun aanstelling, maar ook bij de aanvang van hun dagelijks priesterlijk werk, bij het koperen wasvat gereinigd worden.

Opdat zij Mij, het priesterambt zouden bedienen, zei de HEERE.

En aangezien wij op grond van geloof in de HEERE Jezus Christus, uit God geboren zijn en de HEERE Jezus Christus als Hoofd van Zijn Lichaam, gesteld is tot Hogepriester van dit Lichaam, hebben wij daardoor ook deel aan Zijn Priesterschap.

Als leden van Zijn Lichaam zijn wij dus priesters.

We zijn éénmaal en fundamenteel gereinigd door de dood en Opstanding van de HEERE Jezus Christus. Maar daarna is het noodzakelijk, om gereinigd te worden in onze dagelijkse wandel. Opdat wij ook bekwaam dit priesterambt zouden kunnen bedienen.

:5 Hij begon de voeten der discipelen te wassen, en af te drogen met den linnen doek, waarmede Hij omgord was.

:5 De HEERE Jezus reinigt hen “**na**” het eten van het Paaslam. Nadat zij deel hebben gehad en zich vereenzelvigd hebben met Zijn dood en Opstanding.

En hoewel het een letterlijke reiniging is:

heeft het niets met een letterlijke reiniging van het vlees te maken.

Want anders hoeft de HEERE Jezus niet te zeggen, dat zij rein zijn. (:10)

Zij, en wij, zijn rein.

Dat is namelijk het uitgangspunt van deze voetwassing.

Wij zijn rein, omdat wij door geloof deel gekregen hebben aan de dood van de HEERE Jezus Christus, via het eten van het Paaslam.

En daarom hebben we ook deel gekregen aan Zijn Opstanding.:(4)

2 Timotheüs 2:11; Romeinen 6:5:

Want als wij met Hem gestorven zijn, dan zullen wij ook met Hem leven.

:5 Afdrogen van de voeten met een linnen doek, waarmee Hij omgord is.

Afdrogen = Ek masso, en komt van massaomai = kauwen

Kauwen = Het Voedsel wat men tot zich neemt tot één maken

Zelf één geheel worden met het Voedsel

Het Voedsel je “eigen” maken, door er over na te denken

Voeten = De dagelijkse wandel

Dus samengevat:

Het afdrogen van onze voeten met de linnen doek waarmee Hij omgord is:

Wij worden in ons denken en in onze handel en wandel, vereenzelvigd en deelgenoot gemaakt van de HEERE Jezus Christus in Zijn Priesterdienst.

Zijn Priesterdienst, zou bepalend zijn in heel ons leven, in heel ons denken en handelen.

:6 Hij dan kwam tot Simon Petrus, en die zeide tot Hem:

HEERE, zult Gij mij de voeten wassen?

:6 Simon Petrus protesteert hiertegen.

In ieder geval protesteert Petrus tegen het feit dat de HEERE Jezus, Die eigenlijk de Meeste is, hem de voeten wil wassen.

Want Petrus is de mindere.

En als er letterlijk voeten gereinigd dienen te worden, dan zou Petrus dit moeten doen, en niet de HEERE Jezus Christus.

:7 Jezus antwoordde en zeide tot hem:

Wat Ik doe, weet gij nu niet, maar gij zult het **na dezen** verstaan.

:7 Natuurlijk zag en wist Petrus wel wat de HEERE Jezus letterlijk deed.

Maar Petrus “doorzag” het nog niet.

Petrus zag en wist alleen, dat de HEERE Jezus aanstalte maakte om de voeten van Petrus te wassen.

En daar protesteerde Petrus tegen.

Maar de HEERE zegt: “**na deze**” zult gij het verstaan.

Ook via deze uitspraak blijkt het dus niet om een letterlijke voetwassing te gaan.

Want om een letterlijke voetwassing te verstaan hoef je te niet te wachten op: “na deze”.

In ieder geval zegt de HEERE Jezus dat Petrus toen de betekenis er nog niet van begreep, maar dat Petrus deze demonstratie pas **na** de Opstanding van de HEERE Jezus Christus zou begrijpen.

Johannes 16:12:

Nog vele dingen heb Ik u te zeggen, doch gij kunt die nu niet dragen; maar wanneer Die zal gekomen zijn, namelijk de Geest der Waarheid, Hij zal u in al de Waarheid leiden; want Hij zal van Zichzelf niet spreken, maar zo wat Hij zal gehoord hebben, zal Hij spreken, en de toekomstige dingen zal Hij u verkondigen.

Die zal Mij verheerlijken; want Hij zal het uit het Mijne nemen, en zal het u verkondigen.

:7 Dus **na deze**, zult gij het verstaan.

Via deze voetwassing, worden de discipelen, en wij, door de HEERE Jezus onderwezen.

De HEERE Jezus demonstreert ons Zijn werk, als de Hogepriester van het Nieuwe Verbond.

En hoewel je er op dit moment niets van begrijpt Simon Petrus, zul je het **na deze**, verstaan.

Pas na de Opstanding zouden **alle** gelovigen in Christus het verstaan

En pas na de Opstanding, pas nadat de HEERE Jezus Christus onze voeten wast, zijn wij ook in staat om elkander de voeten te wassen.

1 Petrus 3:21:

Petrus heeft later dan ook verstaan dat wassingen een overdrachtelijke betekenis hebben.

Want hij zegt:

Dat de doop ons nu ook behoudt. En niet omdat de doop een afwassing zou zijn van de vuiligheid van het lichaam. Maar de doop is een belofte van een goed geweten tot God. En dit door de Opstanding van Jezus Christus, waarvan de doop een type is.

Onder het Oude Verbond moest bij bepaalde offers het offerdier helemaal ontleed worden. En zelfs de ingewanden moesten daarbij gewassen worden in rein Water. Dus een volkomen gereinigd offer.

Want het ging er om, dat het “inwendige” gereinigd zou worden. En op deze wijze werd als het ware de reiniging van “het geweten” uitgebeeld.

Johannes 13:

En dat is, waar het hier dan ook over gaat

Want nadat wij wedergeboren zijn, zouden wij ons volkomen overgeven aan de HEERE Jezus Christus, namelijk aan dit Reine Water, het Woord Gods. En alleen door dit Reine Water, door het Woord van God, worden onze gewetens gereinigd.

Johannes 13:11:

Nu, dat wij zijn fundamenteel rein zijn en dus de vergeving der zonden en der misdaden hebben, dat moet duidelijk zijn.

Efeze 1:7:

In Welken (= de Geliefde Zoon) wij hebben de verlossing door Zijn bloed, namelijk de **vergeving der misdaden, naar den rijkdom Zijner Genade.**

1 Johannes 2:12:

Ik schrijf u, kinderkens, **want de zonden zijn u vergeven om Zijns Naams wil.**

Romeinen 6:7:

Want die gestorven is, die is gerechtvaardigd van de zonde.

Maar vervolgens is het de bedoeling, dat ook onze gewetens gereinigd worden door Hem;

1 Johannes 1:7:

Indien wij in het Licht wandelen, gelijk Hij in het Licht is, zo hebben wij gemeenschap met elkander, en het Bloed, Leven, Water, Geest, Woord van Jezus Christus, Zijn Zoon, reinigt ons van alle zonden.

1 Johannes 3:3:

Een iegelijk, die deze hoop op Hem heeft, die reinigt zichzelf, gelijk Hij rein is.

1 Johannes 3:21:

Geliefden, indien ons hart ons niet veroordeelt, zo hebben wij vrijmoedigheid tot God.

En hoewel het voor de natuurlijke mens levensgevaarlijk is om tot een Rechtvaardig God te naderen, worden wij als gelovigen er zelfs toe aange-spoord om in vrijmoedigheid de HEERE te naderen tot de troon der Genade.

Opdat Hij onze gewetens zou reinigen van dode werken.

En dit kan alleen, omdat wij met Christus gestorven, begraven en Opgewekt zijn. Wij hebben het Leven van Christus ontvangen, en daarom zijn wij geheel rein. En niet omdat we gereinigd zijn in Water, maar omdat we gereinigd zijn in Christus. Water is daar een type van.

En hoe diep wij ook gezonken waren.

Wij zouden nu in vrijmoedigheid naderen tot God, op grond van het Verzoeningswerk van de HEERE Jezus Christus.

Wij hoeven en wij kunnen onszelf niet eens reinigen.

Wij hoeven en wij kunnen onszelf niet eerst acceptabel maken voor de HEERE.

Wij mogen komen zoals wij zijn.

En hoewel er nog heel wat aan ons zal mankeren, mogen wij weten en geloven, dat wij door de HEERE Jezus Christus Zelf, gereinigd en bekwaam gemaakt worden in onze dienst aan Hem.

Want wij zouden “weten” en “geloven”:

Dat de HEERE al onze zonden weggenomen heeft.

Dat Hij aan ons een volkomen reiniging tot stand gebracht heeft.

En, als wij Zijn gemeenschap zoeken, houdt Hij ons rein.

Dit zouden wij geloven, ook al voelen of ervaren wij, of zeggen anderen, het tegendeel.

Wij, als kinderen Gods in Christus, **zijn rein.**

En niet omdat we niet meer zondigen, maar omdat God het zegt.

Gereinigd werden we één keer.

En omdat we een leven willen leiden dat naar de Godzaligheid leidt, worden wij dagelijks door de Hogepriester van het Nieuwe Verbond gereinigd.

De voeten (en dus de wandel van de discipelen) werden gereinigd.

En dus ook **onze wandel** wordt door de HEERE gereinigd.

Wij komen als gelovigen nu eenmaal in aanraking met deze zondige wereld en met ons eigen zondige lichaam.

En in bijzonderheid met onze eigen zondige gedachten, want die maken nog steeds deel uit van deze zondige wereld.

Mattheüs 15:11:

Wij worden dan ook niet verontreinigd door hetgeen de mond ingaat, maar door hetgeen de mond uitgaat. Namelijk door het “inwendige”, namelijk door hetgeen in ons hart en in onze gedachten is.

We worden nog steeds verontreinigd, omdat wij nog leven in ons “zondige” vlees, waarin wij zondige gedachten hebben. (En daardoor, logischerwijze, nog zondige daden doen.)

Maar **daarom** hebben we ook Deze Hogepriester:

Die ons reinigt, nadat wij eerst gereinigd zijn

Die onze gewetens reinigt van dode werken

Die ons wijst naar de noodzaak van een verandering van denken

Die verzoening doet voor de zonden Zijns volks

Die ons Barmhartigheid, Genade en Hulp geeft ter bekwaamer tijd

En Die ons bekwaam maakt in onze priesterlijke dienst

Efeze 5:25-27:

De HEERE heeft Zich ten behoeve van Zijn Lichaam overgegeven, opdat Hij haar Heiligen zou, haar gereinigd hebbende met het bad des Waters door het Woord;

Opdat Hij haar Zichzelf heerlijk zou voorstellen, een Gemeente, die geen vlek of rimpel heeft, **of iets dergelijks, maar dat zij zou heilig zijn en onberispelijk.**

Titus 2:13, 14:

Verwachtende de zalige hoop en verschijning van den grote God, namelijk onze Zaligmaker, Jezus Christus, Die Zichzelf voor ons gegeven heeft, opdat hij ons zou verlossen van alle ongerechtigheid, en Zichzelf een Eigen Volk zou reinigen, ijverig in goede werken.

Van ons wordt verondersteld dat wij onze voeten (= **gewetens**) door Hem laten reinigen. Dat wij met vrijmoedigheid dus zouden ingaan in het binnenst Heiligdom, en ons zouden melden voor Zijn Genadetroon.

Dat wij ons zouden overgeven aan het werk wat de HEERE Jezus aan en in ons, wil doen en aan ons zál doen, omdat Hij daartoe door God aangesteld is geworden als Hogepriester van Zijn Volk en als Hoofd van Zijn Eigen Lichaam Anders zouden we ook geen deel kunnen hebben aan Zijn Priesterdienst. (:8)

Hoe zouden wij de HEERE kunnen dienen, als wijzelf met een bezwaard geweten rondlopen. Niet de zondige daad maakt ons onbekwaam, maar het daarna overdenken van onze zondige daad geeft ons een bezwaard geweten en dat werkt verlamdend.

Daarom is de reiniging van ons geweten zo noodzakelijk in onze dienst aan de HEERE. En vervolgens, onze dienst aan elkander.

Niemand van de discipelen had om deze reiniging gevraagd.

En ook wij hoeven dit niet aan de HEERE te vragen.

De HEERE doet dit, als we ons aan Hem en aan Zijn Werk in ons, niet onttrekken.

1 Johannes 1:7:

Want als wij Zijn gemeenschap zoeken, en de dingen zoeken en bedenken die Boven zijn.

Als wij in Zijn Woord en in Zijn Licht wandelen, gelijk Hij "Licht" is, zo hebben wij gemeenschap met elkander, en het bloed (= Het actieve Leven) van Jezus Christus Gods Zoon, reinigt ons van alle zonden.

:9 Simon Petrus zegt dan tot Hem:

HEERE, niet alleen mijn voeten, maar ook de handen, en het hoofd.

:9 Maar zoals gezegd:

Het gaat niet om onze "uitwendige" verontreiniging.

Het gaat om **de reiniging van ons geweten.**

:10 Jezus zeide tot hem:

Die gewassen is, heeft niet van node, dan de voeten te wassen, maar is geheel rein. En gijlieden zijt rein, doch niet allen.

:11 Want Hij wist, wie Hem verraden zou; daarom zeide Hij: “Gij zijt niet allen rein”.

:10 **Door geloof in de HEERE Jezus Christus, ziet God ons volkomen rein in Christus.** En daarom worden onze voeten, onze praktische levenswandel, door de HEERE gewassen. En nogmaals, daarbij gaat het eigenlijk niet om onze daden, maar om onze gedachten

Maar niet allen zijn rein.

Want Judas (als type van Juda, het Joodse Volk, de 2-Stammen), weigerde om tot geloof te komen in de HEERE Jezus Christus. Ook al wandelde Judas met de HEERE Jezus. Ook al wandelde de HEERE Jezus temidden van Judas, namelijk het Joodse Volk.

En ook na de Opstanding, weigerde het Joodse Volk om in Deze Jezus, Die God gesteld heeft tot HEERE en tot Christus, te geloven.

(Handelingen 2:23, 36; 7:52)

:12 Als Hij dan hun voeten gewassen, en Zijn klederen genomen had, zat Hij wederom aan, en zeide tot hen: “Verstaat gij, wat Ik ulieden gedaan heb”?

:12 Dat de discipelen het “na dezen” en dus 5 verzen later al hadden verstaan, is natuurlijke niet zo. Zij zouden dit pas na de Opstanding begrijpen.

Typologisch zou deze uitdrukking kunnen wijzen naar het moment, wanneer deze reiniging aan ons helemaal **niet meer hoeft plaats te vinden**. (Zeg maar bij de Opname.) Want dan zullen wij werkelijk ten volle verstaan, **welk een Heerlijk en Genadevol werk**, de HEERE eigenlijk aan ons verricht heeft.

Want:

Johannes 13:4:

Hier deed de HEERE Jezus Zijn Koningskleed uit en deed Hij Zijn Hogepriesterkleed aan.

Johannes 13:12:

Maar nu Hij Zijn Hogepriesterlijk werk aan ons vervuld heeft, trekt Hij Zijn Koningskleed weer aan, want als de Koning Israëls zal Hij Zich straks openbaren in de Wereld.

Want na “dezen”, nadat de HEERE eerst een Volk verzameld, geheiligd en gereinigd heeft voor Zijn Naam, zal Hij de vervallen hut van David weder oprichten. (Handelingen 15:16)

:12 Maar gezien vanuit het heden:

We zouden **eerst** verstaan, dat de HEERE ons reinigt van al onze dagelijkse onreinheid.

Ongeacht of wij ons wel of niet bewust zijn van enige zonde of onreinheid. Op grond van Zijn belofte aan de Vader zal de HEERE Jezus Christus dit aan ons doen.

Hebreeën 10:1 e.v.:

Want het bloed van dieren onder het Oude Verbond, was niet in staat, om de gewetens van het Volk van God, te heiligen en te reinigen. Maar het bloed (= het Actieve Leven van Christus) reinigt ons volkomen, waardoor wij geen bezwaard geweten der zonden meer hebben.

(Efeze 1:4; 5:27; Kolossenzen 1:22)

Want Hij stelt Zich ons voor, een Gemeente die geen vlek of rimpel heeft, of iets dergelijks. **Maar die heilig en onberispelijk is, in het aangezicht Gods.**

Voordat we de laatste verzen nog samenvatten, wil ik nog even wat dingen onder de aandacht brengen. Daarbij gebruiken we de voetwassing en de Maaltijd van Brood en Wijn, **door elkaar**. Omdat ze één en dezelfde Waarheid uitbeelden.

De voetwassing in Johannes 13, vond eerder plaats dan de Maaltijd in Mattheüs, Markus, en Lukas. Want Judas loopt pas tijdens de Maaltijd weg. Maar ja, de godsdienstige mens heeft geen enkel bezwaar tegen wassingen (namelijk om anderen de oren te wassen). En hij heeft ook niets tegen rituelen, zoals bijvoorbeeld Brood en Wijn, maar als hij in de gaten krijgt dat daar consequenties aan verbonden zijn, dan is hij zo uit onze gemeenschap verdwenen, en stookt hij anderen op om ware gelovigen een loer te draaien.

Vanaf de voetwassing, dus vanaf Johannes 14, tot en met Johannes 17, is het eigenlijk één groot feest. Want daarin beschrijft de HEERE Jezus Christus Zijn Opstandingsleven en op grond daarvan, de volkomen gemeenschap die er is tussen Hem en God de Vader. En tussen God de Vader en ons, omdat wij in volkomen gemeenschap gebracht zijn met de Vader door de HEERE Jezus Christus.

Onze God en Vader, Die ons aan Zijn Zoon gegeven heeft.
Vervolgens zijn we dus ook in gemeenschap gebracht met elkaar, als leden zijnde van Zijn Lichaam. En als kinderen Gods worden wij door Zijn Geest geleid naar zoonstelling en erfenis.

Een Blijdere Boodschap is er niet

Daarna hoeft Johannes de Maaltijd niet meer te beschrijven, want dat heeft hij net gedaan. Hij zou het beeld, dat hij ons in Johannes 13 t/m 17 schildert, alleen maar **“verzwakken”**.

Johannes 14 t/m Johannes 17:

In dit gedeelte vinden we helemaal geen gedachtenis aan zonden en dood, maar gedachten over het Leven Gods en over het Nieuwe Verbond en over onze innige gemeenschap met de HEERE Jezus Christus Die de Eersteling en Eerstgeborene is van de Nieuwe Schepping.

Over Zijn Leven ín ons.

En onze Geestelijke Gemeenschap in Christus en in de Hemel, die beschreven wordt in Johannes 13 t/m Johannes 17, wordt in de 3 andere Evangelien op Aardse wijze en op symbolische wijze uitgedrukt via de Maaltijd van “Brood en Wijn”.

In de Opperzaal, tijdens de Voetwassing, en dus ook tijdens de Maaltijd des HEEREN, waren er **toen, hooguit 2**, die enige gedachtenis hadden aan zonden, lijden, en dood.

In zekere zin, de HEERE Jezus Christus Zelf.

Maar alleszins, Judas Iskariot, als type van het Joodse Volk.

En de rest **wilde er niet van weten**, dat er ook maar een moment zou kúnnen komen waarop hun Messias zou sterven.

Maar **nu**, sinds Zijn Opstanding, heeft de HEERE Jezus Christus helemaal geen gedachtenis meer over zonden, lijden en dood.

En wij dus ook niet meer, broeders en zusters.

Want met of zonder “Tafel des HEEREN”, wij hebben geen gedachtenis meer van zonden en van dood en, met of zonder “Tafel des HEEREN”, hebben wij alleen nog gedachten van Genade, Vergeving, Verlossing, Blijdschap, Vrede, Leven, en Overvloed.

2 Korinthe 5:15-17:

Als die dit oordelen, dat, indien Een voor allen gestorven is, zij dan allen gestorven zijn. En Hij is voor allen gestorven, opdat degenen, die leven, niet meer zichzelf zouden leven, maar Dien, Die voor hen gestorven en opgewekt is.

Zo dan, wij kennen van nu aan niemand naar het vlees; en indien wij ook Christus naar het vlees gekend hebben, nochtans kennen wij Hem nu niet meer naar het vlees. Zo dan, indien iemand in Christus is, die is een nieuw schepsel; het oude is voorbijgegaan, ziet, het is alles nieuw geworden.

En nog een keer met onze gedachten terug naar de Voetwassing, danwel naar de Maaltijd. De discipelen **toen**, en wij **nu**, weten gelukkig niet van elkaar, wat wij de HEERE aangedaan hebben, of wat wij de HEERE nog zullen aandoen.

En dat wij dit niet van elkaar weten, moet zolang wij in het vlees zijn, ook zo blijven.

Want wat weten wij er eigenlijk aan?

De HEERE weet het.

En voorzover wij het wel weten, zouden wij dit zo snel mogelijk vergeten.

Daarom roept de HEERE ons ook individueel op, om tot Zijn Voetwassing en tot Zijn Maaltijd te komen.

Want door te eten van Hem, namelijk door gemeenschap te hebben aan Zijn Woord, Zijn Geest, Zijn Water, Zijn Leven, reinigt Hij onze gewetens, en verandert Hij ons leven.

En dus weren wij niemand van de tafel des HEEREN, wie hij of zij ook is.

Of wat hij of zij ook gedaan heeft, of wat hij of zij nog steeds doet.

Het is niet onze Opperzaal, maar Zijn Opperzaal

Het is niet onze Tafel, maar Zijn tafel

We zijn hier niet op uitnodiging van elkaar, maar op uitnodiging van de HEERE

We delen niet ons leven, maar Hij deelt Zijn Leven met ons

Aan Zijn Tafel bevinden zich alleen maar tollenaars, hoeren, zondaren, verraders, moordenaars, **namelijk alle man die een schuld heeft**, zegt David.

Want wie komt en wil eten van Zijn Tafel, wordt door de HEERE rein en onberispelijk gesteld.

Toen de Wet verbroken, vervuld, vernietigd, danwel beëindigd werd, bij de verschijning van het Gouden Kalf, zei Mozes tot het Verloste, maar losgeslagen Volk van God: Maar dan zal je wel het Gouden Kalf moeten opdrinken.

En doe dit nu maar, want wat je eet en drinkt, dat ben je, of dat word je.

Johannes 4:14:

En de HEERE Jezus zegt dan ook:

Een ieder, die van Mij gedronken zal hebben....

Terug naar de laatste verzen van ons Schriftgedeelte:

:13 Gij heet Mij Meester en HEERE; en gij zegt wel, want Ik Ben.

:14 Indien dan Ik, de HEERE en de Meester, uw voeten gewassen heb, zo zijt gij ook schuldig, elkanders voeten te wassen.

:15 Want Ik heb u een voorbeeld gegeven, opdat, gelijkewijs Ik u gedaan heb, gijlieden ook doet.

:16 Voorwaar, voorwaar zeg Ik u, een dienstknecht is niet meerder dan zijn HEERE, noch een gezant meerder dan Die hem gezonden heeft

:13- Jullie noemen Mij Meester = Voorganger, Leidsman, Leraar, Onderwijzer
Weest dan Mijn navolgers = Weest Mijn discipelen

Volg Mijn Woord

Mijn Gezindheid

Mijn Rekenwijze

Als Ik, Jehovah, iemand heilig en onberispelijk voor Mij stel, reken die iemand dan ook zo. En als getrouwe discipelen, zouden wij het Voorbeeld van onze HEERE navolgen.

Wij worden namelijk schuldig gehouden, om hetzelfde werk te doen als onze Hogepriester. Namelijk ongevraagd elkanders zonden te vergeven, de zonden niet meer toe te rekenen.

En met dit Evangelie, deze Blijde Boodschap van volkomen vergeving van zonden, op grond van geloof in de HEERE Jezus Christus, zend Ik jullie uit (= apostelen).

We zouden erkennen dat de HEERE Jezus Christus Zijn Werk aan een ieder die in Hem gelooft nu **doet**. Dat Hij ons rein, heilig en onberispelijk voor Zich stelt. Alleen daarmee zouden wij rekenen.

En dus zouden wij niet meer rekenen met die misstappen die wij daarna nog doen of menen te zien. In het bijzonder bij anderen, natuurlijk.

Wat de HEERE hier op typologische wijze doet (namelijk de reiniging van ons geweten), kunnen wij niet. Want van nature zijn wij gewend om de zondige daden van een ander, die ander dan ook voor de voeten te werpen, waardoor die ander juist (of nog meer) last krijgt van zijn geweten.

Maar wat wij wèl kunnen doen en ook zouden doen, is ongevraagd elkander de zonden niet meer toerekenen.

Elkander volkomen rein, heilig, en onberispelijk zien in Christus.

Of hebben wij enige kritiek op het Werk van Christus aan ons en in ons?

Wij zouden dus net zoals de HEERE Zelf, de werken van het vlees en de werken van de oude mens, van onszelf en die van elkander, voor “dood” rekenen.

Want **al het oude** is gestorven aan het kruis van Golgotha.

En dat draagt dan min of meer bij aan het werk wat de HEERE Jezus Christus, nu aan ons doet.

Namelijk de reiniging van onze gewetens.

En dus praten wij elkander geen verontreinigd geweten meer aan.

We rekenen elkander de zonden niet meer toe.

Want we reinigen, namelijk we vergeven elkander, ongevraagd.

We nemen elkander aan, zoals Christus ons aangenomen heeft.

We dragen elkanders lasten en verdragen elkander.

We hebben elkander lief, zoals Christus ons eerst heeft liefgehad en nog steeds liefheeft.

En kijkt u anders eens naar uw eigen lichaam.

Hoe werkt dat?

Hoe geeft de HEERE ons op typologische wijze aanschouwelijk onderwijs, via de werking van ons eigen lichaam?

Als we het over het Hoofd hebben, dan hebben we het over Christus.

Als we het hebben over de overige lichaamsdelen, dan hebben we het over de leden van het Lichaam van Christus, namelijk de Gemeente.

Gewoonlijk kan alleen het Hoofd verontreinigingen waarnemen.

Gewoonlijk kunnen de andere lichaamsdelen hier niets van zien, ogen zitten namelijk alleen in het hoofd en dus bestaan die verontreinigingen voor de overige lichaamsdelen niet eens.

En mochten zij zich er wel van bewust zijn, dan zouden zij uit ervaring moeten weten, dat het Hoofd ervoor zorgt dat alles weer gereinigd wordt.

Waarom bemoeien zij zich dan toch met de verontreiniging van een ander lichaamsdeel, als zij weten dat het Hoofd dit afdoende weet te reinigen?

Als één hand verontreinigd is, dan kan die hand daar zelf geen verandering in brengen. Als die hand zichzelf zou willen reinigen, dan zal hij eerder vuiler, dan schoner worden. Dus is die hand afhankelijk van hetgeen het Hoofd aan hem zal doen.

En aangezien die hand gelooft, dat hij deze reiniging het beste aan het Hoofd kan overlaten, hoeft hijzelf geen enkele actie te ondernemen.

De hand krijgt dan ook een seintje van het Hoofd, om zich te stellen onder Stromend Levend Water, hetwelk is Gods Woord.

En nog concreter, de hand zelf zal in verbinding moeten blijven met het Hoofd. En het bloed, namelijk het leven van het Hoofd, reinigt de hand, en dit "inwendig".

Als er daarna nog iets aan de buitenkant van te zien valt, en dit voor het Hoofd niets uitmaakt zou dit voor de andere lichaamsdelen dus ook niets uitmaken.

Ten eerste kunnen ze de onreinheid toch al niet zien, dus is het onzin, om er rekening mee te houden.

En voor zover zij de onreinheid van de hand wel zien, krijgen ze van de HEERE de mooie taak (als zij dan wel zo "geestelijk" zijn), om ongevraagd Genade, Vergeving en Verdraagzaamheid te praktiseren en totaal geen rekening te houden met enige onreinheid.

De ene hand zou namelijk de andere wassen!

Normaal gesproken veegt de ene hand gewoon de onreinheid van de andere hand af. En dit, door de werking van de Liefde van het Hoofd!

En mochten wij toch niet over de onreinheid van die hand heen kunnen stappen, dan ligt dit niet aan de onreine hand, maar aan onszelf.

Want niet de onreine hand demonstreert ongeloof, maar wij demonstreren ongeloof.

Wij wensen niet te doen, te denken, te rekenen, te handelen zoals het Hoofd wèl doet.

We zouden elkander zien, zoals Christus ons ziet: "Volmaakt, rein, heilig, en onberispelijk".

We zouden elkander vergeven, zoals Christus ons eerst vergeven heeft, en nog steeds vergeeft.

We zouden elkander genadig zijn, elkander dragen, elkander verdragen, elkander vèr dragen.

We zouden elkander liefhebben, zoals Christus ons eerst heeft liefgehad, en nog steeds liefheeft.

Amen.